

กรณีศึกษา บ.ไร้สัณ ยักยอกเงิน อสมท. แล้วของคุณละ

สิทธิอะไรที่เราควรรู้

จากข่าวที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) มีมติว่า **บริษัท ไร้สัณ จำกัด มีความผิดฐานร่วมกันยักยอกเงินโฆษณา**ที่ได้รับเกินกว่า สัญญาที่บริษัทไร้สัณทำไว้กับ บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) ทำให้ **อสมท ได้รับความเสียหายถึง 138,790,000 บาท**

และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีมติส่งเรื่องให้อัยการเพื่อส่งฟ้องต่อศาลให้ดำเนินคดีอาญาเจ้าหน้าที่ บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) อย่างน้อย 6 คน ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบกรณีช่วยเหลือบริษัท ไร้สัณ จำกัด โฆษณาเกินเวลาที่กำหนดในสัญญา โดยไม่เรียกเก็บเงินค่าโฆษณาเกินเวลาจำนวน 138,790,000 บาท และต่อมาได้ทำการแก้ไขใบคิวโฆษณาดังกล่าวเพื่อช่วยเหลือบริษัท ไร้สัณ จำกัด เป็นเหตุให้บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) ได้รับความเสียหาย (ตามคดีดำหมายเลขที่ 50420476, 51422531) และให้ดำเนินคดีอาญาต่อบริษัท ไร้สัณ จำกัด รวมทั้งกรรมการบริษัท คือนายสรยุทธ สุทัศนะจินดา, น.ส.อังคณา วัฒนมงคลศิลป์ และ น.ส.สุกัญญา แซ่ลิ้ม ในข้อหาสนับสนุนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

และเมื่อวันที่ 29 ก.พ. 2559 เวลา 09.00 น. ศาลอาญา ถ.รัชดาภิเษก ได้นัดฟังคำพิพากษาศาลชั้นต้น

รูปประติมากรรมบริษัทไร้สัณ เป็นวงเงินค่าโฆษณา อสมท.

คดีนี้พนักงานอัยการได้เป็นโจทก์ ยื่นฟ้อง นางพิชชาภา เอี่ยมสะอาด อดีตพนักงานจัดทำคิวโฆษณาของ บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) , บริษัทไร้สัณ จำกัด โดย น.ส.อังคณา วัฒนมงคลศิลป์ และ น.ส.สุกัญญา แซ่ลิ้ม ในฐานะกรรมการผู้จัดการ บจก. ไร้สัณ , นายสรยุทธ สุทัศนะจินดา ประธาน บจก.ไร้สัณ และน.ส.มณฑา ธีระเดช เจ้าหน้าที่ บจก.ไร้สัณ เป็นจำเลย 1-4 ตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2502 ม.6 , 8 และ 11

ยุติการคดี ช่วงปี 2548 - 2549 นางพิชชาภา พนักงานจัดทำคิว

โฆษณาของบริษัท อสมท.จำกัด (มหาชน) ได้จัดทำคิวโฆษณารวมในรายการ “คุย
คุ้ยข่าว” ใช้อำนาจหน้าที่โดยทุจริต ไม่รายงานการโฆษณาเกินเวลาเพื่อเรียกเก็บ
ค่าโฆษณาเกินเวลา จาก บจก.ไร้มัน จำนวน 17 ครั้ง ทำให้ บมจ.อสมท. เสียหาย
138,790,000 บาท และยังสามารถเรียกเอาเงิน 658,996 บาท จากบริษัท ไร้มัน
เพื่อเป็นการตอบแทนที่นางพิชชาภา ไม่รายงานการโฆษณา

ข้อต่อสู้ของทางจำเลย นางพิชชาภา ให้การว่าไม่มีอำนาจอนุมัติการโฆษณาและไม่เคยใช้

น้ำยาลบคำผิด ลบข้อความเกี่ยวกับการจัดคิวเวลาโฆษณา ส่วนเช็ค 6 ฉบับที่ได้รับนั้นเป็นค่าประสานงานคิว
โฆษณาที่นอกเหนือจากหน้าที่ ไม่ใช่ค่าตอบแทนในการไม่ระบุงการโฆษณาเกินเวลา

ส่วน บมจ.ไร้มัน ให้การว่า ไม่เคยมอบให้ผู้ใดไปติดต่อเพื่อจัดคิวโฆษณาเกินเวลา และไม่เคยให้นางพิชชาภา ใช้
น้ำยาลบคำผิดในเอกสารเกี่ยวกับการโฆษณา

นายสรยุทธ ให้การว่า ไม่เคยรู้จักกับนางพิชชาภา ไม่ทราบว่านางพิชชาภา มีหน้าที่อะไร และไม่เคยติดต่อให้
ผู้ใดไม่รายงานโฆษณาที่เกินเวลา แต่ยอมรับว่าเช็ค 6 ฉบับ จำนวน 6 แสนกว่าบาทที่นางพิชชาภา มี ได้ลง
ลายมือชื่อ นายสรยุทธ ซึ่งเป็นเช็คที่ชำระค่าประสานงาน ไม่ใช่เงินที่ตอบแทนให้นางพิชชาภา ใช้น้ำยาลบ
คำผิดในเอกสารที่เกี่ยวกับการโฆษณา และได้ยกรูปแบบสัญญาร่วมจัดรายการ Time Sharing (แบ่งเวลา
โฆษณา) มาต่อสู้นี้ในคดีนี้ พร้อมระบุว่า บริษัทผู้ผลิตรายการรายอื่นก็ปฏิบัติอย่างนี้เช่นกัน โดยมีข้อตกลง
ระหว่างกัน ว่าแบ่งอัตราโฆษณา 50:50 อีกทั้งเงินจำนวนค่าโฆษณาส่วนเกินจำนวน 138 ล้านบาทเศษ ได้
ชำระคืนให้ อสมท. ครบถ้วนแล้ว จึงไม่ได้มีความเสียหายกับ อสมท.

ส่วน น.ส.มณฑา ให้การว่า เช็คที่ชำระให้นางพิชชาภา เป็นค่าประสานงานหรือค่านายหน้าในการหาโฆษณา
ไม่เคยใช้ให้นางพิชชาภา ใช้น้ำยาลบคำผิดในเอกสารที่เกี่ยวกับการโฆษณา

ทนาย "สรยุทธ" ไล่รบโทษผิด

เนื่องจากความผิด ตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิด พนักงานในองค์การฯ มาตรา 6 ฐานพนักงานเรียก รับสินบน มีอัตราโทษตามกฎหมายสูง คือ ระวัง โทษจำคุก 5-20 ปี หรือตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต และปรับตั้งแต่ 2,000-40,000 บาท, มาตรา 8 ฐาน

เป็นพนักงานใช้อำนาจหน้าที่โดยทุจริต โทษจำคุก 5-20 ปี หรือตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 2,000-40,000 บาท และมาตรา 11 ฐานพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ จำคุก 1-10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 2,000-20,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ดังนั้นเมื่อศาลอาญาเห็นว่า นางพิชชาภา กระทำผิด ศาลจึงใช้ดุลพินิจลงโทษตามอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดไว้ คือ จำคุก 20 ปี ส่วนนายสรยุทธ, น.ส.มณฑา เมื่อไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงมีความผิดฐานสนับสนุนซึ่ง ต้องรับโทษ 2 ใน 3 ของอัตราโทษข้างต้น คือ จำคุกคนละ 13 ปี 4 เดือน และปรับบริษัท ไร่ส้ม 80,000 บาท

ประเด็นคำพิพากษา ศาลเห็นว่า 1. การร่วมผลิตรายการของบริษัท ไร่ส้มฯ ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ผลิต ส่วนนายสรยุทธ สุทัศนะจินดา เป็นพิธีกรจัดรายการ ทำสัญญากันเป็นลายลักษณ์อักษร ระบุชัดเจนว่าถ้ามีโฆษณาเกินกว่าส่วนแบ่ง บริษัทไร่ส้ม ต้องขอซื้อโฆษณาส่วนเกินย้อนหลังและชำระค่าโฆษณาเกินให้แก่บริษัท อสมทฯ โดยบริษัทไร่ส้ม ไม่มีสิทธิแบ่งค่าโฆษณาส่วนเกินคนละเท่า ๆ กับบริษัท อสมทฯ

2. ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาว่า บริษัท ไร่ส้ม จะต้องชำระค่าโฆษณาส่วนเกินและไม่มีสิทธิได้รับส่วนลดทางการค้าปกร้อยละ 30 จากค่าโฆษณาส่วนเกิน 138,790,000 บาท เพราะบริษัทไร่ส้ม เป็นฝ่ายผิดสัญญา ขณะที่ นางพิชชาภา อดีตพนักงาน อสมท ซึ่งมีหน้าที่จัดทำคิวโฆษณา แต่ไม่รายงานการโฆษณาที่เกินเวลาให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เป็นเหตุให้บริษัท อสมทฯ ได้รับความเสียหาย

3. มีรายงานของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงของ อสมทฯ 2 ชุด มีความเห็นทำนองว่า นางพิชชาภา ใช้น้ำยาหลบคำผิดลบลายการโฆษณาที่เกินเวลาในส่วนของบริษัทไร่ส้ม ออกจากใบคิวโฆษณารวม แสดงถึงการปกปิดข้อเท็จจริง เมื่อนางพิชชาภา เป็นพนักงานมีหน้าที่จัดการทรัพย์สินและรับเงินตามเช็ค เป็นการต้องห้าม จึงเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2502 มาตรา 6, 8 และ 11 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83

4. นายสรยุทธ เป็นผู้ที่มีอำนาจจัดการและเป็นพิธีกรจัดรายการมาโดยตลอด ดังนั้นนายสรยุทธ น่าจะทราบเนื้อหาเป็นปกติ การใช้เงินแม้จะให้โดยเสน่หา แต่ไม่รายงานให้ทราบก็เป็นการสนับสนุน ในทางนำสืบ

ศาลเห็นว่า นายสรยุทธ จ่ายเช็คเพื่อจูงใจให้กระทำหรือไม่กระทำการใด ทำให้หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหาย ดังนั้นการที่บริษัทไร้สัม,นายสรยุทธ ,น.ส มณฑา

นำเช็คไปมอบให้แก่นางพิชชาภา ถือเป็นการมิชอบด้วยกฎหมายเพราะการไม่รายงานโฆษณาเกินเวลาของนางพิชชาภา ทำให้ บริษัท ไร้สัม ได้รับประโยชน์ จึงเป็นความผิดฐานสนับสนุนการกระทำความผิดของนางพิชชาภา

กรณีศึกษาจากข่าว

หลายบริษัท ที่มีการจ่ายเงินค่าบริการ จะเป็นรถตู้ รถบัส หรือรถบรรทุก บริษัทมีการตรวจสอบความถูกต้องหรือไม่ มีความมั่นใจได้อย่างไรว่า ไม่มีการจดเพิ่มจำนวนเที่ยว โดยไม่มีการให้บริการ แต่บริษัทต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

ในการรับสินค้า หรือการจ่ายสินค้า แน่ใจได้อย่างไรว่า จำนวนถูกต้องครบถ้วน ไม่ขาดไม่เกิน

การเรียกเก็บเงินจากลูกค้า หรือการจ่ายเงินให้กับเจ้าหนี้ มีระบบกลไกการตรวจสอบที่ดี มีความถูกต้องหรือไม่ ตัวอย่างต่างๆ ที่ยกมานี้ ล้วนแต่อาจจะเป็นช่องโหว่ หรือเป็นรูรั่วที่อาจเกิดขึ้นได้ หากปราศจากระบบกลไกการตรวจสอบที่ดี ดังนั้น สิ่งที่ผู้บริหารองค์กรควรดำเนินการ มีดังนี้

1) ถ้าเป็นไปได้ อันดับแรก ควรวางระบบกลไกที่สามารถตรวจสอบได้ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ หรือ เทคโนโลยี เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด การติดบาร์โค้ดสินค้า การบันทึกข้อมูลในระบบ เป็นต้น เพราะการใช้คนตรวจสอบอาจเกิดความผิดพลาดได้ หรืออาจจะมีการร่วมมือกันทุจริตได้

2) จัดให้มีการส่งข้อมูลให้หน่วยงานถัดไป ให้มีการตรวจสอบความถูกต้อง ไม่ใช่การขงเรื่องเอง ทำเอกสารเอง และจ่ายเงินเอง ควรจะต้องมีการตรวจเช็คข้อมูล จากหน่วยงานอื่นโดยใช้หลักการ Balance and Check

3) มีทีมงานตรวจสอบภายใน ทำหน้าที่วางระบบ ป้องกันจุดเสี่ยงที่อาจจะเกิดการทุจริตได้ คอยตรวจสอบการดำเนินงานที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด

ถ้าผู้บริหารให้ความใส่ใจ มีการวางระบบและตรวจสอบการดำเนินงาน เชื่อว่าโอกาสที่จะเกิดการทุจริต ที่ทำให้องค์กรเสียหายน่าจะเป็นไปได้ยาก แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นในหลายแห่ง มักเกิดขึ้นจากการที่ผู้บริหารไม่ได้สร้างระบบ ไม่ได้ใส่ใจ ปล่อยปละละเลย จนเป็นโอกาสของคนบางคน เรื่องนี้ไม่ได้ทำให้องค์กรเสียหายเท่านั้น แต่ยังทำให้พนักงานขาดความเชื่อถือต่อการบริหารงานของผู้บริหารอีกด้วย

ที่มา: <http://www.oknation.net/blog/Smartlearning/2012/09/20/entry-1>
<http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/688850>

ฉัตรกรณ ห้าวพา

ผู้รวบรวม